

ת"פ (חיפה) 14951-12-13 - מוחמד סואעד 2. מחמוד סואעד נ' מדינת ישראל - הרשות לאכיפה במקרקעין

ת"פ (חיפה) 14951-12-13 - מוחמד סואעד 2. מחמוד סואעד ואח' נ' מדינת ישראל - הרשות לאכיפה במקרקעין
שלום חיפה
ת"פ (חיפה) 14951-12-13
1. מוחמד סואעד 2. מחמוד סואעד
נ ג ד

מדינת ישראל - הרשות לאכיפה במקרקעין
בית משפט השלום בחיפה
[23.12.2024]
כבוד השופט אחסאן חלבי
החלטה

המבקשים הגישו בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה וצו איסור השימוש שהוטלו עליהם בגזר הדין שניתן במסגרת הליך זה.

תגובת המשיבה התקבלה והונחה לפניי היום.

בהמשך להחלטתי מיום 11.12.2024, ולמען הסדר הטוב, תידרש המשיבה להתייחס, וטרם מתן ההחלטה הסופית, לשלושת הנושאים הבאים:

א. גזר הדין בעניינים של המבקשים ניתן ביום 15.12.2016, ולמעשה כבר בגזר דין זה נקבע כי צו ההריסה יבוצע עד ליום 1.6.2019 וכי מאותו היום חל הצו שאוסר על שימוש במבנים בגינם הורשעו המבקשים. בין לבין, נכנס לתוקפו תיקון 116 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, שהיה תיקון מקיף ונרחב. המשיבה תתייחס, בהמשך לתגובתה, האם לדידה בנסיבות אלו חל הדין הישן או הדין החדש בבקשות לעיכוב ביצוע צו הריסה שיפוטי, כמו זו שלפניי.

ב. גזר הדין קבע כי על המבקשים, ביחד ולחוד, לבצע את ההריסה עד ליום 1.6.2019, וצוין כי אם לא תבוצע ההריסה לא יהיה בכך כדי לפטור את המבקשים מביצועה וכל עוד הצו לא בוצע יראו אותו כמתחדש מידי יום. מנגד, נאמר כי אם לא תבוצע ההריסה עד לאותו המועד, והחל מיום 1.7.2019 תהיה המשיבה רשאית לבצע את ההריסה בעצמה ולהיפרע מן הנאשמים בגין הוצאותיה. בכתב הבקשה נטען כי אמנם התייצבו שוטרים בכוונה לבצע את צווי ההריסה במועדים שונים, אולם הדבר שונה בעקבות טענת המבקשים לשיח שמתנהל אל מול חברת חוצה ישראל. המשיבה צריכה להתייחס לעניין האמור, ובפרט לשאלה אם אכן נעשו ניסיונות לבצע את ההריסה על ידה, כפי שקבע בית המשפט בגזר הדין, ואם כן האם אלו אכן נדחו או בוטלו לאור טענת המבקשים.

ג. בנספחים של הבקשה שהוגשה צורפו התכתבויות עם עו"ד רן עמיאל, בא-כוח חברת חוצה ישראל, אשר עומדת בבסיס הטיעון של המבקשים לפניי וכן לפני בית המשפט המחוזי בעתירה המנהלית. בנספח שסומן ט'(2) נכתבו מטעמו של עו"ד עמיאל בהודעת דואר אלקטרוני מיום 21.2.2023, הדברים הבאים: "בהמשך לשיחותינו, הריני להודיעך כי עקב פניית חוצה ישראל, נמסר כי לעת הזו צווי ההריסה השיפוטיים התלויים ועומדים כנגד חלק מהמבנים הקיימים במתחם - לא יבוצעו. התקווה של כולם היא שיושג הסדר פנימי כולל שיכלול ממילא גם את הריסת הבתים. עם זאת, אין בכך ערובה להמשך שכן שאלת ביצוע הצווים ועיתוי הביצוע הינו בשיקול דעת בלבדי של רשות האכיפה" (ההדגשה במקור, א.ח.). בהודעת דואר אלקטרוני נוספת מטעמו של עו"ד עמיאל, מיום 13.3.2023, נכתבו הדברים הבאים: "פנו אלי מיחידת הפיקוח הארצית ומסרו שלאחר ייעוץ משפטי, לצורך דחיית ביצוע צווי ההריסה התלויים ועומדים, על מרשיך להגיש בקשה להארכת מועד לביצועם על רקע המו"מ המתנהל. הם מבקשים שכל הנושא יעוגן בהחלטה שיפוטית מסודרת. להבנתי תהיה בשלב זה הסכמה להארכת מועד כך ששאלת ביצוע הצווים תבחן בהמשך בהתאם להתקדמות המו"מ לפינוי מוסכם. אנא הנחה את מרשיך הרלבנטיים בנושא לפעולתם המהירה בהגשת הבקשות. ללא החלטה שיפוטית, לא נוכל למנוע את ביצוע הצווים" (ההדגשה במקור, א.ח.). אמנם הדברים נכתבו למעלה משנה ומחצה טרם הגשת הבקשה לעיכוב ביצוע הצווים, אך נראה כי הם מצריכים התייחסות מצד המשיבה, בפרט שעה שצוין כי עמדתה תהיה, נכון לאותה עת, וכפי שנדמה, להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע הצווים. יובהר כבר כעת, כי הפניית הנושאים הנ"ל להתייחסות המשיבה נעשית למען קבלת הנתונים המלאים טרם מתן ההחלטה, כאשר מנגד אין מחלוקת על כך שבקשת המבקשים מונחת לפני בית המשפט בחלוף שנים לא מעטות ממתן גזר הדין וכן ממועד ביצוע הצווים, ואף למעלה משנה ומחצה מאז אותה התכתבות רלוונטית עם בא-כוח חברת חוצה ישראל.

על המשיבה להעביר התייחסותה בנושא זה עד ליום 30.12.2024 בשעה 12:00. בשולי ההחלטה יצוין כי אמנם יש מקום נכבד לשקול, הן לפי ההסדר החוקי החדש והן לפי ההסדר החוקי הישן, ועל פניו, לדחות את הבקשה לעיכוב הביצוע של הצווים השיפוטיים שהוטלו, ואיני קובע זאת כי הליך הבחינה טרם הושלם, אולם, ובשים לב לכך שהדיון בעתירה המנהלית נקבע לחודש מרץ 2024, ועל מנת למנוע התדיינות גם לפני ערכאה זו, תוכל המשיבה לבחון אם נכון בנסיבות הללו להצהיר כי הצווים לא יבוצעו עד מועד הדיון בעתירה המנהלית בבית המשפט המחוזי. יובהר שוב, אין מדובר בהוראה שניתנת למשיבה אלא בהצעה לבחינה, לפני משורת הדין. ניתנה היום, כ"ב כסלו תשפ"ה, 23 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.